Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-937 (mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. J. van der Groen, mr. F.H.E. Boerma, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 2 september 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A. h.o.d.n. FREO, gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 20 november 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering gedeeltelijk toegewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Klacht over de registratie van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister. Daarbij speelt ook de vraag of sprake is van vrijwillige terugtred. Consument heeft een bankafschrift aangepast voor een kredietaanvraag, omdat daarop gegevens stonden die hij privé wilde houden. Consument heeft afgezien van het krediet voordat deze door de Bank is verstrekt. De Bank heeft onder andere de persoonsgegevens van Consument voor de duur van 8 jaar opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De Commissie concludeert dat geen sprake is van een vrijwillige terugtred met betrekking tot de valsheid in geschrifte. Dat het delict poging tot oplichting is voltooid, kan niet in voldoende mate worden vastgesteld. De Commissie is van oordeel dat de Bank de registratieduur van de persoonsgegevens van Consument in de externe registers op grond van het proportionaliteitsbeginsel dient te verkorten naar 5 jaar.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van de Bank; 4) de repliek van Consument en 5) de dupliek van de Bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 22 september 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 23 februari 2019 heeft Consument bij de Bank een krediet van € 5.000,- aangevraagd. Consument heeft de Bank voor de kredietaanvraag een aangepast bankafschrift gestuurd. Op 4 maart 2019 heeft de Bank Consument rond 16:41 uur telefonisch verzocht om een dagafschrift. Consument heeft diezelfde dag om 17:14 uur per e-mail geklaagd over de doorlooptijd en onduidelijkheid over de status van zijn kredietaanvraag, waarna hij zijn kredietaanvraag heeft geannuleerd. Op 11 maart 2019 heeft Consument aan de Bank per brief verklaard dat hij een ouder bankafschrift heeft gestuurd, omdat hij bepaalde transacties op zijn recente bankafschrift privé wilde houden. In de brief heeft Consument zijn excuses aan de Bank geboden.

2.2 Op 2 april 2019 heeft de Bank Consument per brief geïnformeerd dat zijn persoonsgegevens voor de duur van 8 jaar geregistreerd staan in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (hierna: 'EVR') en het Intern Verwijzingsregister (hierna: 'IVR'), vanwege zijn betrokkenheid bij de frauduleuze kredietaanvraag van € 5.000,- bij de Bank waarbij hij vervalste stukken heeft overgelegd. In de brief staat verder dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument op 23 februari 2027 zal eindigen. Op 9 mei 2019 heeft Consument per brief bezwaar gemaakt tegen de registratie van zijn persoonsgegevens door de Bank. De uitwisseling van standpunten door partijen in de interne klachtprocedure heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht.

De klacht en vordering

2.3 Consument stelt dat de Bank ten onrechte zijn persoonsgegevens heeft opgenomen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR. Ten eerste stelt Consument dat er sprake is van vrijwillige terugtred. Consument heeft zich uit de aanvraag teruggetrokken voordat de Bank hem het krediet zou verstrekken op basis van de aangeleverde informatie. Consument realiseerde zich dat hij er niet achterstond om de Bank verkeerde informatie aan te leveren. Consument zag aanvankelijk niet de ernst ervan in om aangepaste bankafschriften aan de Bank te versturen, omdat daarop transacties te zien waren die Consument privé wilde houden. Volgens de voorwaarden van de Bank waren dit geen transacties die van belang konden zijn voor de kredietaanvraag. Het is nog niet bekend of Consument wordt aangemerkt als verdachte van het plegen van een strafbaar feit, nu nog niet bekend is of de politie de aangifte van de Bank gaat behandelen. Verder stelt Consument dat de registratie van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR voor de maximale duur van 8 jaar niet proportioneel is, gelet op wat hij heeft gedaan en de wijze waarop hij zijn fout heeft hersteld.

Bovendien bestaat er een risico dat Consument door de registraties geen hypotheek-overeenkomst bij een nieuwe geldverstrekker kan aangaan, als zijn huidige geldverstrekker besluit (het rentecontract van) zijn hypothecaire geldlening niet te verlengen of de hypotheekovereenkomst te beëindigen. Als de registratieduur korter is, zou Consument alsnog de overeenkomst kunnen verlengen of hij zou kunnen overstappen naar een andere geldverstrekker. Consument vordert primair verwijdering van de registraties uit het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR. Subsidiair vordert Consument verkorting van de registratieduur in de externe registers naar een redelijk en proportionele duur.

Het verweer

2.4 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Rechtsvraag

3.1 De Commissie stelt op basis van het dossier vast dat de klacht van Consument ziet op (de gevolgen van) de externe registratie in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR. De Commissie ziet zich bij de beoordeling van de klacht ook gesteld voor de vraag of sprake is van vrijwillige terugtred door Consument. De interne registratie van de persoons-gegevens van Consument is geen onderdeel van de klacht.

Beoordelingskader registratie in het EVR

3.2 Wat de externe registratie van de persoonsgegevens betreft stelt de Commissie voorop dat deze voor Consument verstrekkende consequenties kan hebben. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoons-gegevens van Consument in de genoemde registers. Zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

3.3 Op het moment van de registratie van de persoonsgegevens van Consument (per 23 februari 2019) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG), en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht (zie bijlage).

De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Alhoewel een strafrechtelijke veroordeling niet is vereist, is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan (zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710). De Commissie ziet zich dan ook voor de vraag gesteld of sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan valsheid in geschrift. Waarbij de Commissie opmerkt dat de bewijslast op de Bank rust.

Is de registratie in het EVR terecht?

3.5 De Commissie ziet zich dan ook voor de vraag gesteld of de registratie van de persoons-gegevens van Consument in het EVR terecht is, gelet op het incident dat de Bank in haar brief van 2 april 2019 heeft genoemd.

3.6 Tussen partijen staat niet ter discussie dat Consument een bankafschrift heeft vervalst en als zodanig bij de Bank heeft ingediend ter onderbouwing van een kredietaanvraag. Dat stuk was bestemd als bewijs van zijn inkomsten en uitgaven met het doel om dat stuk als onvervalst te gebruiken voor de kredietaanvraag. Het vervalsen van een bankafschrift ten einde te bewerk-stelligen dat de Bank een krediet verstrekt die zij anders niet, tegen hetzelfde tarief, zou hebben verstrekt, zou kunnen worden aangemerkt als een gedraging die een bedreiging vormt voor de Bank, in de zin van artikel 5.2.1 sub a en b van het PIFI. Consument heeft echter aangevoerd dat hij de kredietaanvraag heeft ingetrokken, voordat de Bank over de kredietaanvraag had beslist. Volgens Consument is zodoende sprake van vrijwillige terugtred en dat om die reden geen sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld.

3.7 De Commissie verwijst voor het beoordelen van de vraag of sprake is van vrijwillige terugtred naar Geschillencommissie Kifid nr. 2020-009 en Hoge Raad 25 oktober 1988, ECLI:NL:HR:1988:AD0484. Voor het beoordelen van de vraag of er sprake is van vrijwillige terugtred is van belang of Consument wist dat hij mogelijk 'betrapt' zou worden. Vrijwillige terugtred is niet mogelijk als dit het gevolg blijkt te zijn van omstandigheden waarop Consument geen invloed had, zoals de bekendheid van de Bank met de fraude.

3.8 De Commissie is van oordeel dat er geen sprake is van vrijwillige terugtred ten aanzien van het indienen van het vervalste bankafschrift. Vrijwel direct nadat de Bank Consument verzocht een dagafschrift over te leggen, heeft Consument de kredietaanvraag ingetrokken. Uit de omstandigheid dat Consument de kredietaanvraag direct nadat de Bank om een dagafschrift had gevraagd, heeft geannuleerd leidt de Commissie af dat Consument op dat moment gealarmeerd was over de (mogelijke) bekendheid van de Bank met het vervalste rekeningafschrift. Consument heeft ook ter zitting aangegeven dat het niet goed voelde voor hem om nog een keer een stuk aan te passen en aan de Bank te sturen. Van vrijwillige terugtred ten aanzien van het gebruik van een vervalst geschrift kan daarmee geen sprake zijn. Op basis daarvan mocht de Bank de persoonsgegevens van Consument registreren.

3.9 Voor zover de Bank met de door haar aangevoerde argumenten heeft willen betogen dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het EVR ook is gebaseerd op (poging tot) oplichting en voor zover het verweer van Consument over de vrijwillige terugtred ook daarop ziet, behoeft dat onderdeel geen verdere bespreking. De Commissie heeft immers hiervoor al geoordeeld dat de Bank de persoonsgegevens van Consument reeds mocht registreren op basis van het indienen (gebruik maken) van een vervalst bankafschrift ter verkrijging van een krediet.

Proportionaliteit van de registratie in het EVR

3.10 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI moet de Bank bij de registratie een proportionaliteitsafweging maken en de belangen van de betrokkene meewegen bij de beoordeling van de vraag of zij gegevens in het Incidentenregister en het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur. Vergelijk Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

3.11 Voor de proportionaliteitsafweging neemt de Commissie het volgende mee. Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registeren van de persoonsgegevens. De belangenafweging moet ook worden gemaakt ten aanzien van de duur van de registratie.

In dat kader overweegt de Commissie als volgt. Consument heeft zowel na de annulering van de kredietaanvraag als tijdens de hoorzitting spijt betuigd. Daarbij heeft Consument kort ná de annulering van de kredietaanvraag toegegeven dat hij het rekeningafschrift om privé redenen heeft aangepast. Consument heeft verder verklaard dat hij ervoor vreest dat de externe registraties ervoor zullen zorgen dat zijn hypotheekovereenkomst vroegtijdig opgezegd wordt of dat het rentecontract van zijn hypothecaire geldlening niet verlengd zal worden in 2026. Consument stelt ook dat hij geen (normale) bankrekening meer kan openen door de externe registraties. De Commissie neemt ook mee dat de Bank geen nadeel heeft geleden door de handelingen van Consument. Consument heeft immers afgezien van de kredietaanvraag voordat de Bank deze had beoordeeld.

3.12 Alles overwegende acht de Commissie een verkorting van de registratieduur van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR naar vijf jaar proportioneel. De Commissie oordeelt dat de Bank de persoonsgegevens van Consument ter zake van het onderhavige incident aldus uiterlijk 23 februari 2024 uit het EVR dient te verwijderen.

Registratie in het Incidentenregister

3.13 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. De Commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de incidentenregistratie dan de duur van de EVR rechtvaardigen. Dit leidt tot de conclusie dat de Bank de registratie in het Incidentenregister op de hiervoor aangegeven gronden dient te beperken tot vijf jaar.

Conclusie

3.14 De Commissie concludeert dat de persoonsgegevens van Consument terecht zijn opgenomen in het Incidentenregister en het EVR. De Commissie is van oordeel dat het proportioneel is om de duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in deze registers te verkorten naar vijf jaar.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de Bank de persoonsgegevens van Consument ter zake het onderhavige incident uiterlijk op 23 februari 2024 dient te verwijderen uit het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder: Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister (…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG
Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt: (…) b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn. (…) 4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt: (…) b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)